

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **R. P.**
zastoupený JUDr. Martinem Knobem, advokátem
se sídlem Denisova 585, 506 01 Jičín

proti
žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Valdice**
se sídlem nám. Míru 55, 507 11 Valdice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2024, č. j. VS-53765-2/ČJ-2024-802232-KŘ, a o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-44959-2/ČJ-2024-802232-KŘ,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

I. Předmět řízení

- 1. Žalobou ze dne 7. 3. 2024, doručenou soudu dne 11. 3. 2024, žalobce napadl rozhodnutí ze dne 6. 3. 2024, č. j. VS-53765-2/ČJ-2024-802232-KŘ, jímž žalovaná zamítla stížnost žalobce proti rozhodnutí speciálního pedagoga o uložení kázeňského trestu ze dne 1. 3. 2024, č. j. VS-53765-2/ČJ-2024-802232-KŘ, kterým byl žalobci uložen kázeňský trest v podobě celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů dle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

- „ZVTOS“). Žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS, podle kterého je odsouzeným zakázáno mimo jiné konzumovat návykové látky. Dle zjištění správních orgánů bylo dne 12. 9. 2023 v 9:35 hodin u žalobce ve Věznici Valdice provedeno orientační toxikologické vyšetření moči za účelem zjištění možného požití zakázaných látek a výsledek tohoto testu byl pozitivní na látku buprenorfin. Následným vyšetřením odebraného vzorku moči v Ústavu klinické biochemie a diagnostiky Fakultní nemocnice v Hradci Králové dne 29. 9. 2023 byl potvrzen pozitivní nález na látky buprenorfin-glukuronid, norbuprenorfin a norbuprenorfin-glukuronid. Tím měly správní orgány za prokázané, že žalobce v době předcházející odběru vzorku moči požil návykové látky.
2. Dále žalobou ze dne 22. 4. 2024, doručenou soudu dne 24. 4. 2024, žalobce napadl rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-44959-2/ČJ-2024-802232-KŘ, jímž žalovaná zamítla stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 22. 2. 2024, č. j. VS-44959-2/ČJ-2024-802232-KŘ, kterým byl žalobci uložen kázeňský trest v podobě umístění do uzavřeného oddílu, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení na 7 dnů dle § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS. Žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 28 odst. 3 písm. a) ZVTOS, podle kterého je odsouzeným zakázáno navazovat styky s jinými osobami v rozporu s tímto zákonem nebo s pokynem vydaným na základě tohoto zákona, dále porušil ustanovení článku 12 písm. g) Vnitřního řádu Věznice Valdice, podle kterého *„Přístupové údaje (číslo telefonního účtu a PIN kód) slouží pro přihlášení k telefonnímu automatu. Přístupové údaje si odsouzený uschovává a nesdílí jiné osobě.“*. Dle zjištění správních orgánů žalobce dne 19. 2. 2024 v 17:41 hodin poskytl své přihlašovací údaje a nechal volat odsouzeného P. H. s osobou jinou než blízkou a udržovat tak nepovolený kontakt, který je v rozporu s normami výkonu trestu odnětí svobody. Tato žaloba byla u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 31 A 12/2024.
3. Usnesením ze dne 5. 6. 2024, č. j. 31 A 12/2024-11, soud spojil obě žaloby ke společnému projednání s tím, že nadále budou vedeny pod sp. zn. 31 A 7/2024.

II. Žalobní argumentace

4. Proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2024, č. j. VS-53765-2/ČJ-2024-802232-KŘ, žalobce namítl, že k intoxikaci návykovými látkami došlo bez jeho vědomí v období před dnem 11. 9. 2023. Napadené rozhodnutí dle něj chybně předpokládá, že k intoxikaci mělo dojít dne 11. 9. 2023, kdy jej nemohl intoxikovat spoluvězeň D. L., jelikož se nacházel v jiném oddíle. Ve skutečnosti se tak stát mělo v období mezi 3. 9. 2023 a 10. 9. 2023, kdy se žalobce a L. nacházeli ve stejném oddíle. V žalobě na svou podporu navrhl, aby soud nechal vypracovat a následně jako důkaz provedl znalecký posudek z oboru toxikomanie a klinického lékařství, který by stanovil procentuální hodnoty a možnosti pasivní či jiné nevědomé intoxikace, například vypitím nápoje obsahujícím určité množství rozpuštěné návykové látky. Dále navrhl provést důkaz výsledkem odsouzeného A. D. W., který měl být přítomen prohlášení svědka D. L. k intoxikaci žalobce.
5. Proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-44959-2/ČJ-2024-802232-KŘ žalobce uplatnil jedinou žalobní námitku, a to, že uložený trest je nepřiměřený vzhledem k povaze a charakteru kázeňského přestupku.
6. K žalobě proti rozhodnutí ze dne 6. 3. 2024 žalovaná ve svém vyjádření ze dne 25. 4. 2024 sdělila, že rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Má za nezpochybnitelné, že žalobce svým jednáním porušil povinnost

uvedenou v ust. § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS, neboť prokazatelně vědomě a úmyslně porušil povinnost zdržet se požívání návykových látek, když z provedeného orientačního toxikologického vyšetření moči a následného rozboru specializovaným pracovištěm FN v Hradci Králové vyplynulo, že žalobce takovou látku v čase předcházejícím vyšetření užil. Uvedla, že užití takové látky nerozporuje ani žalobce, avšak jeho argumentace cílí na subjektivní stránku deliktu. Způsob, jakým se žalobce ze svého deliktního jednání vyvíňuje, dle žalované neodpovídá objektivním skutečnostem a jeho tvrzení považuje za účelové. Již v napadeném rozhodnutí žalovaná konstatovala, že žalobce k věci dne 17. 1. 2024 před pověřeným orgánem Vězeňské služby – OpaS vypověděl, že dne 11. 9. 2023 si s ním odsouzený L. (t.č. ubytován na cele 322) údajně omylem vyměnil hrníček s čajem, když navštívil celu 321. Přitom dne 11. 9. 2023 (kdy mělo na celu 321 dojít k záměně hrnků) byly cely B/322 (odsouzený L.), B/321 (žalobce) a B/323 dle přílohy vnitřního řádu Věznice Valdice, která pro tento týden stanoví časy otevírání cel, otevřeny v čase 16:30 – 17:30 hodin, tedy pouze v této době tohoto dne mohlo dojít k tomu, že odsouzený L. navštívil (byť je to zakázané) žalobce na jeho cele. Odsouzený L. se však tohoto dne již v dopoledních hodinách v době vycházek (9:10 hodin) dopustil sebepoškození a bezprostředně poté byl umístěn na krizové oddělení ubytovny D na lůžko s poutacími popruhy a od 12. 9. 2023 byl umístěn na celu 319 ubytovny B. Odsouzený L. tak dne 11. 9. 2023 nemohl žalobce navštívit v jeho cele a k záměně jejich hrnků nemohlo dojít. Provedení důkazů navržených žalobcem žalovaná považuje za nadbytečné.

7. K žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 2. 2024 žalovaná ve svém vyjádření ze dne 5. 9. 2024 uvedla, že i v tomto případě byl kázeňský přestupek žalobce prokázán, a to zejména audionahrávkami (CD disk) telefonních hovorů uskutečněných dne 19. 2. 2024 z telefonního účtu žalobce.
8. V obou vyjádřeních žalovaná zdůraznila, že pravidla pro ukládání kázeňských trestů odsouzeným jsou ve stručné podobě obsažena v ZVTOS, zejména v jeho § 47 odst. 1, podle kterého lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení musí být uložený kázeňský trest úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Za kázeňský přestupek lze uložit jen jeden kázeňský trest. Podrobněji jsou pravidla pro ukládání kázeňských trestů odsouzeným obsažena v ustanoveních § 58 až § 61 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „*vyhláška*“). Dle ustanovení § 58 odst. 5 vyhlášky kázeňský trest lze uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je zaměstnanec Vězeňské služby povinen přihlídnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. S ohledem na skutečnost, že zákon o výkonu trestu neobsahuje úpravu odpovídající základním zásadám činnosti správních orgánů, postupovaly správní orgány žalované v předmětném kázeňském řízení v souladu s § 177 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), podle základních zásad činnosti správních orgánů stanovených v § 2 až 8 správního řádu. Při rozhodování o výši a druhu uloženého kázeňského trestu bylo v obou případech zohledněno žalobcovo dosavadní chování, způsob spáchání a závažnost kázeňského přestupku. Před uložením kázeňských trestů bylo žalobci umožněno, aby se k věci vyjádřil. Uložené kázeňské tresty jsou dle žalované úměrné závažnosti výše uvedených kázeňských přestupků a jsou v souladu se zájmem na dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody.

9. Žalovaná navrhl, aby soud, aby soud žaloby jako nedůvodné zamítl.

III. Jednání soudu

10. Při jednání konaném dne 23. 10. 2024 zástupce žalobce odkázal na písemná podání v obou věcech a zdůraznil, že žalovaný se dostatečně nezabýval skutkovým stavem věci. Zejména ke druhému skutku uvedl, že nebylo prokázáno, že by žalobce poskytl PIN kód ke svému telefonnímu účtu jinému odsouzenému.
11. Žalobce k prvnímu skutku namítl, že mu byl proveden odběr vzorku moči týden předtím, než se odsouzený L. pořezal. K těmto dvěma událostem dle něj nedošlo ve stejný den. Sám L. se dle žalobce k záměně hrníčků s nápoji přiznal. Ke druhému skutku uvedl, že jinému odsouzenému PIN kód neposkytl, naopak tento mu PIN kód ukradl.
12. Žalovaná rovněž odkázala na svá písemná podání. K námitce žalobce doplnila, že druhý skutek byl prokázán obsahem telefonních hovorů, ze kterých vyplývá, že žalobce věděl, že hovor mezi jeho synem a jiným odsouzeným proběhne.
13. Dále soud při jednání k důkazu přehrál na žádost žalobce jeden audiozáznam telefonního hovoru ze dne 19. 2. 2024 mezi žalobcem a jeho synem a dva audiozáznamy telefonních hovorů mezi jiným odsouzeným a synem žalobce z téhož dne. Návrh na provedení důkazů svědeckými výpověďmi jiných odsouzených soud zamítl, jelikož v průběhu správního řízení podaly tyto osoby vysvětlení a soud je považuje za dostačující pro rozhodnutí ve věci. Současně soud zamítl návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru toxikologie a klinického lékařství, neboť se jedná o důkaz nadbytečný.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav

15. Z kázeňského spisu sp. zn. VS-53765/ČJ-2024-802232-KŘ soud zjistil následující rozhodné skutečnosti: Žalobci bylo dne 12. 9. 2023 ve Věznici Valdice provedeno orientační toxikologické vyšetření moči (v rámci náhodného systematického testování odsouzených) za účelem zjištění možného požití zakázaných látek. Výsledek testu byl pozitivní na přítomnost látky buprenorfin. Laboratorním vyšetřením vzorku moči žalobce ze dne 29. 9. 2023 byla prokázána přítomnost návykových látek buprenorfin-glukuronid, norbuprenorfin a norbuprenorfin-glukuronid. Na základě pozitivního výsledku testu bylo s žalobcem zahájeno kázeňské řízení. Ve věci podal vysvětlení žalobce a další odsouzení P. C., L. H., M. K., D. L., M. B., D. Č., D. A.. Žalobce při podání vysvětlení dne 17. 1. 2024 vypověděl, že za ním na celu č. 321 přišel odsouzený L. s tím, že když ho dne 11. 9. 2023 navštívil, spletl si hrnky s čajem, omylem si vzal žalobcův hrnek a žalobce hrnek odsouzeného L., ve kterém byl rozpuštěný nějaký prášek. Ostatní odsouzení vypověděli, že neviděli žalobce užívat zakázané látky, ale o záměně hrnků mezi odsouzeným Lemonem a žalobcem slyšeli. Dále se ve spise nachází hlášení o průběhu služby na OVT ze dne 11. 9. 2023, z něhož vyplývá, že tohoto dne v 9:10 hodin se odsouzený L. na uzamčené cele č.

322 sebezpoškodil pořezáním na předloktí levé ruky. Po ošetření byl umístěn na lůžko s poutacími popruhy na budovu D. Dne 1. 3. 2024 bylo rozhodnuto o uložení kázeňského trestu v podobě celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, neboť svým jednáním porušil ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS, podle kterého je odsouzeným zakázáno mimo jiné konzumovat návykové látky. Napadeným rozhodnutím ze dne 6. 3. 2024 byla stížnost žalobce proti uložení kázeňského trestu zamítnuta. V rozhodnutí o stížnosti žalovaná mimo jiné uvedla, že má za vyvrácenou námitku žalobce o záměně hrnků mezi žalobcem a odsouzeným L.. K záměně hrnků dne 11. 9. 2023 dojít nemohlo, neboť odsouzený L. se v dopoledních hodinách na své uzamčené cele dopustil sebezpoškození a poté byl umístěn na budovu D. Z uvedeného je zřejmé, že odsouzený Lemon nemohl uvedeného dne navštívit. žalobce v jeho cele na budově B.

16. Z kázeňského spisu sp. zn. VS-44959/ČJ-2024-802232-KŘ soud zjistil následující rozhodné skutečnosti: Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 21. 2. 2024 bylo zjištěno, že dne 19. 2. 2024 v 17:41:01 hodin bylo ve Věznici Valdice voláno z telefonního účtu žalobce na telefonní číslo, které má žalobce zaevidováno na svého syna, coby osobu blízkou. V uvedený čas telefonní hovor na toto číslo neuskutečnil žalobce, ale jiný odsouzený – P. H.. Z toho vyplynulo, že žalobce předal přístupový kód pro volání (PIN) ze svého telefonního účtu jinému odsouzenému. Za uvedené jednání byl žalobce rozhodnutím vychovatele dne 22. 2. 2024 potrestán kázeňským trestem v podobě umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení dle § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS. Rozhodnutím žalované ze dne 26. 2. 2024 byla stížnost žalobce proti uložení kázeňského trestu zamítnuta. Vychovatel i žalovaná zohlednili, že žalobce spáchal skutek vědomě bez zavinění dalších osob, že žalobce porušil jednu ze základních povinností (dodržování pořádku a kázně a zachovávání vnitřního řádu věznice) a že se nejednalo o první kázeňský přestupek žalobce (předtím byl již 19x kázeňsky potrestán).

B. Právní posouzení

17. V žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2024, č. j. VS-53765-2/ČJ-2024-802232-KŘ, žalobce uvedl, že jej intoxikoval spoluvězeň D. L. v období mezi 3. 9. 2023 a 10. 9. 2023. Žalobce takovou obranu vznesl poprvé až v žalobě. Během kázeňského řízení žalobce vypovídal jinak (že k intoxikaci mělo dojít během návštěvy odsouzeného L. v žalobcově cele dne 11. 9. 2023), jak vyplývá z předloženého správního spisu. Na uvedenou situaci lze aplikovat závěry obsažené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71: „Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní (§ 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem dle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jsou bez dalšího nepřijatelné. Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak dle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými, a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s., je krajský

soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Pokud krajský soud zjistí, že správní orgány takto nepostupovaly, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhovaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). To může učinit porovnáním s důkazy již provedenými v řízení před správními orgány, zopakováním důkazů již provedených nebo provedením důkazů nových. Jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že jejich odstranění by znamenalo nahrazovat činnost správních orgánů soudem, uloží krajský soud tuto povinnost správnímu orgánu.“

18. Krajský soud zjistil, že v kázeňském řízení žalobce tvrdil, že byl intoxikován spoluvězněm L. dne 11. 9. 2023. Konkrétně dle úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 17. 1. 2024 žalobce uvedl: „(...) za mnou přišel odsouzený L. a řekl mi, že když jsme byli otevření dne 11. 9. a on nás v cele č. 321 navštívil, že si omylem spletl hrnek s čajem, ve kterém měl nějaký prášek rozpuštěný a vzal si čaj můj.“ Toto vysvětlení žalobce stvrdil svým podpisem. Navíc dle písemného hlášení o průběhu služby na OVT ze dne 11. 9. 2023 se odsouzený L. v 9:10 hodin sebepoškodil pořezáním na předloktí levé ruky a byl umístěn na lůžko s poutacími popruhy krizového oddílu ubytovny D. Až následující den 12. 9. 2023 byl odsouzený L. přemístěn zpět do své cely na ubytovnu B. Žalovaná tedy spolehlivě vyvrátila tezi žalobce, když upozornila na to, že odsouzený L. dne 11. 9. 2023 žalobce nemohl navštívit v jeho cele, neboť se v dopoledních hodinách dopustil sebepoškození a bezprostředně poté byl umístěn na krizové oddělení jiné budovy na lůžko s poutacími popruhy. Krajský soud má tedy za to, že o skutkovém závěru žalované, že k intoxikaci žalobce odsouzeným L. dojít nemohlo, nepanují žádné pochybnosti. Správní orgány v řízení o kázeňském přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. V žalobě nově uplatněnou námitku soud shledal jako účelovou.
19. Ohledně žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-44959-2/ČJ-2024-802232-KŘ, krajský soud upozorňuje, že podle § 71 odst. 2 s. ř. s. lze uplatnit žalobní body, případně rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby, která obecně dle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí dva měsíce od oznámení rozhodnutí. V této zákonné lhůtě žalobce řádně uplatnil pouze jeden žalobní bod, navíc ve velmi povrchní rovině, a to že mu byl uložen nepřiměřený trest. Proti skutkovému stavu věci žádné žalobní námitky nevznsl. Soud proto nepřihlédl k námitce údajně neprokázaného poskytnutí PIN kódu jinému odsouzenému, neboť ta byla uplatněna poprvé až při jednání soudu. Krajský soud nadto považuje za nutné zdůraznit, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1 As 32/2021 - 64, „řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na dispoziční zásadě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle níž soud přezkoumává výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tedy na žalobci, aby předestřel konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné [k tomu viz § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Obsah a kvalita žaloby tak v zásadě předurčuje i obsah a rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobce domýšlet a dotvářet žalobní námitky či různé důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí z vlastní iniciativy. Je proto naprosto odpovídající, pokud soud námitky uplatněné ve zcela obecné rovině (v rovině pouhého obecného tvrzení) vypořádá rovněž ve stejné míře obecnosti.“ Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. [4 As 3/2008](#) - 78). Skutkový stav věci považuje soud za spolehlivě prokázaný. K samotné

žalobní námitce uložení nepřiměřeného trestu krajský soud odkazuje na ustanovení § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS, dle kterého lze uložit trest v podobě umístění do uzavřeného oddílu až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Žalobci byl uložen kázeňský trest v jedné čtvrtině nejvyšší zákonné výměry. Vychovatel i žalovaná ve svých rozhodnutích přihlíželi k tomu, že žalobce spáchal přestupek vědomě bez zavinění dalších osob, že porušil jednu ze základních povinností (tj. dodržování pořádku a kázně a zachovávání vnitřního řádu věznice) a že se nejednalo o první kázeňský přestupek žalobce (předtím byl již 19x kázeňsky potrestán). Ve prospěch žalobce bylo hodnoceno, že se k jednání částečně doznal a vyjádřil se k němu, ač bez hlubšího uvědomění k nápravě. Takové odůvodnění je dostatečné a splňuje nároky kladené ustanovením § 47 odst. 2 ZVTOS, tedy, že trest je úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a je v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu.

V. Závěr a náklady řízení

20. Po provedeném přezkumném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žádná z žalobních námitek není důvodná, proto obě žaloby dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná, která měla ve věci plný úspěch, by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalované však žádné náklady nad rámce úřední činnosti v řízení před soudem nevznikly, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. října 2024

JUDr Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu